

SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2006 r. — Duyster przeciwko Komisji

(Sprawa F-82/06)

(2006/C 281/79)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Tineke Duyster (Oetrange, Luksemburg) [przedstawiciel: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną lub ewentualnie za w części dopuszczalną;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 11 maja 2006 r. w części dotyczącej zażalenia R/91/06 lub ewentualnie jej częściowe uchylenie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- ponadto, strona skarżąca podtrzymuje te same żądania, które przedstawiła już w sprawie F-18/06 ⁽¹⁾.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach spraw F-51/05 ⁽²⁾ et F-18/06 skarżąca zakwestionowała już okoliczność udzielenia jej przez Komisję urlopu wychowawczego na okres od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r., a następnie ustalenia pismem z dnia 17 listopada 2005 r. daty rozpoczęcia urlopu wychowawczego na dzień 8 listopada 2004 r.

Mając wątpliwości co do kwalifikacji prawnej tego pisma, skarżąca jednocześnie złożyła zażalenie i wniosła skargę w dniu 13 lutego 2006 r. (F-18/06). Komisja podnosi odnośnie do skargi zarzut niedopuszczalności, a zażalenie uznała za niedopuszczalne decyzją z dnia 11 maja 2006 r.

W niniejszej sprawie skarżąca podnosi, że konsekwencją wymienionych wyżej faktów jest to, że nie istnieje żaden środek odwoławczy od decyzji zawartej w piśmie z dnia 17 listopada 2005 r. i niemożliwe jest przez to uzyskanie odszkodowania w związku z ustaleniami organu powołującego tam zawartymi. Jest to sprzeczne z regulaminem pracowniczym oraz zasadami prawnymi wspólnymi państwom członkowskim i Wspólnotom.

Na poparcie swej skargi na decyzje o niedopuszczalności skarżąca podnosi w szczególności: i) błędy w ocenie stanu faktycznego zawarte w decyzji; ii) naruszenie treści i przesłanek art. 90 regulaminu pracowniczego; iii) sprzeczności; iv) brak jasności i zaniedbania decyzji; v); naruszenie treści i przesłanek art. 24 i 25 regulaminu pracowniczego; vi) naruszenie orzecnictwa odnośnie do dopuszczalności; vii); sytuację niepewności stworzoną przez Komisję co do kwalifikacji prawnej pisma z dnia 17 listopada 2005 r. viii) naruszenie zasad proporcjonalności, uzasadnionych oczekiwań, równości traktowania i pewności prawa, jak również naruszenie zasady równowagi interesów, nieprzestrzeganie obowiązku informowania przez pracodawcę, naruszenie prawa do skorzystania ze środków odwoławczych, naruszenie zasady praworządności oraz zasady dobrej administracji; x) brak dowodu na potwierdzenie organu powołującego, iż treść wniosku przedstawionego przez skarżącą wchodzi już w zakres sprawy F-51/05.

Co do istoty sprawy skarżąca podnosi zarzuty bardzo podobne do zarzutów, które podniosła w sprawie F-18/06.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006

⁽²⁾ Dz.U. C 217 z 3.9.2005 (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-249/05, a następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Pantalis przeciwko Komisji

(Sprawa F-88/06)

(2006/C 281/80)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Pantalis (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidias, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 18 kwietnia 2006 r. w części dotyczącej: a) dorozumianej odmowy organu powołującego dostosowania wynagrodzenia skarżącego zgodnie z regulaminem pracowniczym w związku z faktem posiadania na utrzymaniu dziecka, nad którym sprawuje opiekę naprzemienną, b) odmowy organu powołującego wypłacenia kosztów podróży dziecka z miejsca pochodzenia skarżącego, stosownie do regulaminu pracowniczego;
- nakazanie wypłacenia a posteriori ww. kwot wraz z odsetkami
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji sprawujący opiekę naprzemienną nad dzieckiem, którego matka jest również urzędnikiem Wspólnot Europejskich, po pewnym okresie zatrudnienia poza Europą powrócił do Brukseli i zwrócił się z wnioskiem o wypłatę dodatków związanych z dzieckiem. Urzędnik zajmujący się sprawą zażądał przedstawienia oryginału oświadczenia o porozumieniu między byłymi małżonkami w przedmiocie zmiany uprawnień skarżącego. Oświadczenie to zostało przedstawione wyłącznie w postaci elektronicznej, w związku z czym administracja nie nadała biegu wnioskowi skarżącego.

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na naruszenie art. 67 regulaminu pracowniczego oraz art. 7 i 8 załącznika VII do regulaminu rozumianych w sposób przyjęty w orzecznictwie. Uważa on między innymi, że uznanie administracyjne nie jest nieograniczone i że powinny być przestrzegane zasady dobrej administracji i proporcjonalności. Tym samym wymagane dowody powinny być bezpośrednio związane z wnioskowaną wypłatą oraz powinny być określone w obowiązujących przepisach, czyli powinny być absolutnie niezbędne do ustalenia wypłacanej kwoty.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Lohiniva przeciwko Komisji**(Sprawa F-98/06)**

(2006/C 281/81)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Risto Lohiniva (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: V. Teperi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 30 maja 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie, że poczynszy od dnia 16 stycznia 2006 r. skarżący wciąż ma prawo dokonywać przelewów 35 % swojego wynagrodzenia netto, która to kwota podlega współczynnikowi przelewu według państwa, do Finlandii;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący dokonywał przelewów części wynagrodzenia do Finlandii, swojego państwa pochodzenia, przy zastosowaniu współczynnika korygującego zgodnie z art. 17 załącznika VII starego regulaminu pracowniczego. W ramach programu wymiany urzędników pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w latach 2004 i 2005 został przeniesiony do Finlandii. W tym okresie Komisja przesyłała do Finlandii całe jego wynagrodzenie, odpowiednio powiększone w związku z zastosowaniem współczynnika przelewu. W styczniu 2006 r., gdy skarżący powrócił do Brukseli, odmówiono mu możliwości ponownego dokonywania przelewów do Finlandii części wynagrodzenia, które przelewał tam przed przeniesieniem. W tym względzie administracja podnosi, że wspomniany przepis został zmieniony w związku z wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego, a skarżący nie spełnia warunku przewidzianego w art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego koniecznego do zachowania tego przywileju.

W swojej skardze skarżący podnosi, że o ile korzystał z możliwości przelewu zarówno podczas przeniesienia do Finlandii jak i przedtem, to jego przypadek wchodzi w zakres art. 17 ust. 2 lit. a) załącznika XIII regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Lübking i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-105/06)**

(2006/C 281/82)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Johannes Lübking (Bruksela, Belgia) i in. (przedstawiciel: B. Cortese i C. Cortese, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich